Ze sousedství černohorsko-albánského.

Vypravuje dr. J. S. v „N. L."

(Dokončení.)

Již z daleka pozoroval hloufek vězenských bojovníků, že místo šesti vrací se jen pět pouhých a jeden z těch, co se opírá o dva druhé.

"Hle, což se děje!" volali jedni. "Toť nemožné, žena jedna raněna a jedna pryč!"

"Přiběhem běh, turecká čest, pet čest!" volali jiní a celý dav spěchal ženám v ústrety.

Bystré oko Vasilovo poznalo, hnedle, že Perina se nevrací. Tušil již, co se se přihodilo. Znal té chvíle jen dva city: bolest nad ztrátou ženy a hněv nad ponížením, jakéž se mu tím stalo.—"Běda nám, běda," lkaly ženy, když dostihly sbor černohorských bojovníků. "Jaká to neštěstí vám i nám! Spěchaly jsme s poselstvím, že zajtra chtějí Žabljané s vámi se smlouvat, an to za mostem u Žabljaku zaskočí nám cestu deset jezdců, mezi nimiž aga Mustafa ze Žabljaku. "Z cesty, jestli boha znáš!" zvolala Perina; místo odpovědi zaskočili ji však jezdci; bránila se jak lvice a zkrvavila dva, již se po ní sápali, avšak zachytili konečně ruce a nohy v kličku a co ji vázali, doráželi na nás jatagany. Chtěli jsme se vrátit a najít zpět beze Perины; pálili však po nás z pistolí a zranili těžce ženu Milanovičovu." Nastalo na chvíli hrobové ticho. Takovéto věrolomství bylo nesíchanosti, bylo urážkou, kteráž krutě musila být zmstěna a krví smazána.

"Na Žabljak, agu Mustafa nechť každý ušetří pro mne! zvolal Vasil, nepomýšleje ani, že s dřevěnými a pistolemi těžko co pořídit proti hradbě a dělům tvrze.

"Na Žabljak a k vladykovi Petrovi" pronesl vážně šedovlasý pop Nikola, jehož dcera byla ženou Milanoviče. Sám vytrhl pistoli a vypálil ji směrem k Žabljaku.

Šedovlasý pop vypravil se s dvěma starci na Cetyň k vladykovi, aby přednesl mu stížnost a žádal o zakročení u paše ve Skadru. Stížnost taková měla význam více jen formální; paša neodpomohl nikdy, leda byl-li v úzkých, nezřídka též ani při nejlepší vůli nemohl odpomoci; sloužila však jednak za ospravedlnění větších podniků bojovných před knížetem a za oznámení příčiny půtek pašovi, jenž z toho seznal, že nebojuje ani Černá Hora ani že se bojuje proti němu. Cesta Nikolova na Cetyň měla i ten dobrý účel, že vyzýval v dědinách k boji. Nepotřeboval ovšem vyzývati mnoho, stačilo jen několik slov o věrolomství, jehož Zabljané se dopustili. Od chaty k chatě, od stráně k stráni ozývalo se pak volání k hromadě, na nížto věc vylíčena, načež mužové, jichž nebylo potřebí na pastvách a při chudých rolích, vypravili se na žabljacké pole.

Z Vasilových bojovníků odebral se ihned menší hlouček k Žabljaku a vypálil tam řadou z dlouhých ručnic na znamení, že od chvíle té počíná válka. Aby nikdo v tvrzi se neklamal, plápolaly ještě téže noci okolní dvorce moslemské a odehnána veškerá stáda, jež byla dopadena. Po pastevcích, kteří byli odzbrojeni, vzkázáno pak do Žabljaku, že se Černohorci chystají ku velké pomstě za věrolomství, za unešení a týrání žen černohorských, že Žabljané nemají více víry a aby si dali pozor na své hlavy.

V tvrzi a okolí nastal postrach, avšak zároveň hotoveno se k boji. Posila dvou set mužů od Skadru posílila opět poněkud kleslé mysli a naléháno již, aby Černohorci byli zahnáni z úrodných niv žabljackých. Někdo však tentokráte necítil se přece bezpečen; nebyl zbabělcem, an prodělal mnohé krutě seče a utrpěl mnohou ránu. Jakýsi vnitřní pud nedal Mustafu agovi pokoje. Zatím však přicházely posily i Černohorců a počet jich bojovníků vzrostl na 600 mužů. Vasil jedva mohl se dočkati srážky a každé noci plížil se pod úskalí, na nichž Žabljak strmí.

Štěstí mu přálo. Bylo to pěkné květnové noci. Se sedmi druhy kryl se v malé houštině. Z večera připlula větší plachetní loď až k ústí Morače, z nížto vyváženo byl náklad střeliva a rýže, jenž na osmarech dopravován do tvrze. Asi sto ozbrojených Albánců provázelo však náklady, tak že na přepadnutí nebylo ani pomýšleti, zejmena za jasné měsíční noci. Právě pokynul soudruhům, aby si vybrali po jednom na muška, načež že rychle ustoupí. Každá puška měla již svůj cíl an to před branou tvrze objeví se malý průvod. Jezdec vysoké postavy a vedle něho na třech mulech tři zahalené ženštiny pěti jezdci provázené. Vasilovi bušilo srdce mocněji: Snad jest to Perina! Pociťoval touhu shledati se s ní, zároveň však skřípěla ho myšlénka na shledání. Druhové, jak by mu byli porozuměli, spustili pušky od vyhlídnutých obětí a připravovali je na jiné. Dosud však bylo příliš rozeznati tváře a poznati, kdo se přiblížil; též nebylo by důstojno třeba zranitu jen a byť i náhodou, ženu. Všichni čekali s napnutím. Průvod byl již na dostřel. Bylo rozeznati osmahlé tváře jezdců vysoké postavy. Nemohl to být než Turčín, jenž opustiti chtěl shromem nebezpečné stanovisko v Žabljaku a odplouti nepochybně s lodí, jež bylo přibyla s nákladem po jezeře do Skadru neb jiného bezpečného místa. K čemu však tento průvod ozbrojenců?

Hnedle nebylo žádné pochybnosti. Kdežto dvě z ženštin seděly klidně na mulech, byla třetí střelena: jezdci měli pistole k výstřelu uchystané a zdáli se jí každé chvíle uváděti na paměť, hne-li se a počne-li volat o pomoc, že ji skolí. Byl to Mustafa aga. Nepomýšlel snad tak ani na přítomnost nějakého Černohorce, jak spíše na setkání s některým z Vraninských, nejbližších sousedů Žabljaku a nejnovějších spojenců Černé Hory.

"Mířte, jen ne na Mustafu a ženy," zašeptal. Osmero dlouhých leských hlavní hledalo své oběti. "Nuže!" Osmero blesků zakmitlo se v temném pozadí, vzduchem zarachotily výstřely a pět jezdců klesalo s koní. I Mustafa klesl, probíral se však hnedle zpod ubitého pod ním koně. Obě ženštiny jaly se bědovat, třetí však s výkřikem skočila z mezka a prchala směrem, odkudž rány pocházely. Byla to Perina. Skokem blížil se Vasil Mustafovi, chtěje ho zachvátit živého. Před tvrzí strhl se poplach, Mustafa brzo se vzpamatoval a v čele as čtyřicíti přikvapivších ozbrojenců hnal se za Perinou ve směru odkud vyšly rány. Střelba zarachotila opět, a však z boku a sedm Albánců kleslo k zemi. V jich řadách nastal zmatek, udržovali sice palbu, neviděli však Černohorce, kteří používajíce roštin, kvapili v jinou stranu. Tu zabouřila i děla s tvrze a rachot pušek ozval se s hradeb. Nezdálo se jinak, než že Černohorci podnikli útok na Žabljak z rozličných stran. Vše spěchalo do tvrze. Kde však zůstala Perina, kde Vasil?

Vasil vrhl se k zemi poblíž Mustafy, aby pro každý případ byl připraven; Perina klesla též k zemi, zasáhla ji kule nepřátelská. Od obou odvrácena byla pozornost výstřely sedmi druhů Vasilových. Mustafa snad že se ohlížel po Perině, nevěda kam se poděla, neb snad z hrdinství, zůstal mezi posledními, kteří ustupovali do tvrze. Pojednou objeví se, jak by ze země vyrostal, Vasil před Mustafou. Ostatní Černohorci s handžáry udeřili skoro téže chvíle s prudkostí na Albánce. Mžikem vymknul Mustafovi pušku a handžár a vrhl se naň holýma rukama. Za střelby z pistolí a seče kolem vedli oba krutý spolu zápas. Mustafa podlehl. Vasil mrštil jím o zem a odzbrojil ho. Již chtěl srazit mu hlavu, zadržel však. "Spěš, věrolomče, mezi věrlomné!" zvolal k němu, odstrčiv ho nohou.

Brána tvrze byla hnedle uzavřena, střelba z děl však neustávala a též pušky ozývaly se s hradební zdi brzo v té brzo v oné straně. Vasil a jeho druhové byli by sotrvali smátiz plna hrdla nad střelbou, jižto způsobili, kdyby nebyli pomýšleli na Perinu. Celý ten krvavý výjev, při němž proti 16 pobitým nepřátelům byli ranění jen 3 u Vasilových druhů a to ne povážlivě, netrval ani čtvrt hodiny. Přes to, že nepřítel byl polekán, nesměli ztráceti času. Malá četa Vasilova střílela chvílemi z pistolí, aby Perina, jeli zde někde, je spozorovala. Zas lechli slabý hlas a hnedle po hlase našli na zemi zhroucenou mladou Vasilovu ženu. Vasil k ní poklekl, shledání, jež tak snadně očekával, nyní s lekal: „Perina!"

"Jsem tu", mluvila potichlasem. Nemohu tě prosit za odpuštění, nejsem vinna, ale chci zemřít."

Nemluvil; objal ji, svedl v náruč a malý hlouček spěchal vyhledávaje houštiny, k táboru Albánců.

Střelbou z děl však Turci špatně si posloužili. Černohorský tábor byl po prvním výstřelu vzhůru. "Na Žabljak!" ozvalo se s nadšením a šest set bojovníků. Rychlým krokem na hloučky rozdělení spěchali Černohorci v před, mávajíce handžáry a puškami. Zpráva o věrolomství Žabljaku a úmoru Perины dostala se i do Zatrébců, odkudž na šetesát bojovníků vypravilo se k Žabljackému poli. Brodili se právě Moračí, když počala dunět děla. Což však nejnebezpečnější, Vranina za zády Žabljaku byla vzhůru a téže noci spálena byla loď jež připlula s nábojem a ryží a na dvě stě bojovníků vytáhlo z Vraniny proti Žabljaku. I ze vzdálenějších krajin přicházeli již bojovníci.

Vasilova četa prvně setkala se se Zatrébčany. Na radostné "urá!" následoval truchlivý výjev Perina skonala v náruči Vasila. Při pohledu na mrtvolu zmocnila se všech trpkost a neskrotný hněv. Bratří Perины přisahali jí pomstu. Vasil klečel u mrtvoly, až když s prvními hloučky Černohorců přišly ženy, jimž ji svěřil. Bědování žen nad mrtvou Perины rozléhalo se pak tichou nocí a provázejíc bojovníky přehlušovalo v jich psou i hukot děl a střelby, jež znovu mocněji počala se rozléhat. Náhle ozval se rachot a ryk pod pevností. Vraninští spálivše loď pospíchali k Žabljaku v domnění, že vede se tuhý boj. Když však se blížili, podniknut z Žabljaku výpad, an Mustafa aga všechněch přesvědčoval, že dali se zastrašit jen nepatrným hloučkem Černohorců.

Dlouhými řadami plížili se zticha Černohorci na bojiště, skrývajíce pušky k zemi. Za řadami bojovníků následovaly ženy s břitkými noži, s něco zavazadly.

Hromové "urá" otřásalo vzduchem a jak rozkácený proud, jemuž nic neodolá valily se Černohorci v před. Hromovým "ura" odpověděno i s druhé strany. Nastala seč; nepřátel byl též značný počet a vzpírali se jak stráň proti přívalu. Příval hnal se však ku předu a vzhůru a u brány žabljacké nastala nejkrutší vřava. Černohorky břitkými noži sekal ihlavy těm, jimž je bojovníci buď zapomněli neb pro chvat nemohli srazit; sbíraly a odnášely své raněné a nabíjely pušky a pistole těm, kteří při svém poranění ještě mohli střílet. Pomíchaně přítel i nepřítel valil se do tvrze, na jejíž prostorách řádila seč dále. Obrovské plameny šlehaly sněkolika stran. Vítězství černohorské bylo úplné. Turci již se nebránili, mnoho jich nezbylo. Vasil, ač utrpěl několik ran, hnal se k domu Mustafy agy, u něhož stál dav Turků a žen. Když přišel, nesli mu krvavou hlavu Mustafovu vstříc, žádajíce za milost pro nevinné. Dovoleno jim i veškerým ženám bez úrazu odejít, vše ostatní však vyvráceno ze zá kladů.

Věrolomství pomstěno více než pěti sty hlavami tureckými a vyvrácením celé vnitřní tvrze a okolí Žabljaku. V Žabljaku nezapomněli podnes na květen 1885.

Mír nebyl tím ovšem ještě docílen. Tvrz ta byla příliš důležita, než aby ji byl mohl skaderský paša Rešid ostavit v moci černorské. Sebral velký voj a vypravil jej na osvobození Žabljaku. Černohorci vidouce tak značné síly proti sobě, rozbili děla a odtáhli. Pole žabljacké však sobě pojistili. Nedaleko pevnosti zaražen jatagan do země na znamení, že země té zmocnili se právem válečným. Kolem pole proti pevnosti vykopány příkopy a padáky proti útoku jízdectva. Rovina byla spravedlivě rozdělena a při všech prácích polních byla povždy část ozbrojenců pohotově. Jelikož část roviny té byla v dostřelu děl žabljackých a posádka obyčejně střílela z děl na Černohorce, kdy koliv na poli pracovali, ustanoveno za pravidlo, že tomu, kdož by se strachu před střelbou opustil práci, poraží se nejen volí a snídí při společné hostině, ale že bude muset zaplatit nad to 29 toreků.

R. 1889 nastaly k vůli rovině té opět krvavé všeobecné boje, a však výsledek jich po několika letech byl přec jen ten, že Černohorci ubájí své dědictví.

Humor.

Nemocný: "Jsť to tedy docela jisto, že se uzdravím?"—"Ovšem že ano," odpovídá lékař a vytáhne jakýs papír samými číslicemi potištěný, "to se podívejte, zde jsou statistická data o vaší nemoci nalezneta pak vnich, že jeden ze sta takovou nemocí stižených se vyhojí." —"S tou zprávou mínite mne potěšit?" táže se smutně nemocný. —"Ovšem, neboť vy jste právě již stý, jejž z touto nemocí léčím, a poněvadž těch dřívějších devětadevadesát umřelo, budete vy asi ten jeden, jenž zůstane na živu."

Jistá "zarmoucená" vdova vdala se posmrti svého muže za bratra manželova. Podobizna svého zesnulého chotě měla vlasti ve světnici. Jeden host, jenž podobiznu tu poprvé viděl, ptal se vdovy, kdo by to byl? "Můj ubohý švagr!" pravila opět potěšená již opět žena.

Zvědavý Amerikán jel vjednom vagóně s cestujícím poněkud zdrženlivým. „Jste dosud svobodný?" ptal se ho. —"Nikoliv, nejsem." —"Jste snad ženat?" "Nejsem" —"To jste tedy vdovcem?" —" Ani vdovcem nejsem." —Zde nastala v rozmluvě malá přestávka. "Co pak ale tedy vlastně jste?" tázal se po chvíli zvědavý Američan, dosavádními pokusy dosud nezastrašen. "Nukdyž to musíte věděti," odvětil jeho spolucestující, "dal jsem se včera rozvésti a nejsem tedy ani mládencem, ani manželem ani vdovcem!"

Jistý lékař nepříliš velkých schopností chlubil se jednoho dne ve společnosti, že jeden jeho nemocný, jenž by se u jiného lékaře nebyl ani za půl leta uzdravil, již za dva dny na to, co ho začal léčiti, mohl vyjíti. To jest skutečná pravda," pravil jeden z přítomných hostí, neboť já jsem ho včera potkal, když ho pochovávali."

Poštovní vůz dojel právě na místo. Cestující slezl a žádá od vozky svůj vak. Vozka hledá, hledá, ale marně. "Nu, co pak je to? Vsadil bych se, že jste vak můj někde ztratil!" —"I to jen se vsaďte, milostivý pane," odvětil vozka, ručím za to, že vyhrajete."

Rozumná výmluva.—Při vchodu do vídeňského arsenálu bývala dříve dvě děla a stál tam tudíž v noci vždy jeden muž na stráži. Jednou tam přišel též na stráž voják, který trochu mnoho dbal o kořalku. Trápen žízní, opustil své stanovisko a šel do hostince. Druhý den zavolán k raportu a poručeno mu, aby se zodpovídal. "Poslušně prosím," pravil muž ten, "jeden člověk pro ta děla nepřijde, poněvadž by je neunesl, a kdyby jich přišlo víc, tu bych bez toho musel utéci."

Farma na prodej.

160 akrů dobré půdy blízko železnice, pouze 2½ míle do trhu, hojnost vody, 50 akrů vzdělávání, pěkný domek o 8 světnicích s kuchyní, okolo domku se nachází dva akry pěkného mladého lesa. Další zprávy podá ochotně

Red. Pokroku Západu.

Čechové v Buttler Co., POZOR!

Nižepsaný upozorňuje všechny kteří pozemky železniční v Butler Co. koupené mají neb koupiti chtí, že jen on jest jediným oprávněným jednatelem pro prodej pozemků U. P. dráhy v celé Butler County a má právo peníze přijímat na kontrakty i kontrakty vydávat. Všichni jichž se týče, nechť se přihlásí u

Wm. M. BUNTING,
(dol3ten) David City.

Letní zboží!

Velký výběr! Neslýchaná lácel

U Fahrmana ve Wahoo obdrželi právě nesměrně velikou zásobu nového letního zboží všeho druhu, kartouny, fotiše, bavlněné a vlněné látky, mušeliny atd. atd., tak že si každý může vybrat dle chuti a libosti a nepotřebuje se přehrabovat v malých zbytkách.

Prodává se všechno

lacino, lacino! lacino!!

Ženské klobouky!

Ženské klobouky!

Ženské klobouky!

Nejnovější mody!

Nejnovější mody!

Nejnovější mody!

Veliký výběr!

Veliký výběr!

Veliký výběr!

Přijďte se podívat. Za podívání nic nečítáme a každému ochotně poslouží TOM. KILLIAN.

Český lékař!

Milým krajanům ve Wahoo a okolí

dovoluji si oznámiti, že jsem se právě usadil

VE WAHOO

a jsem ochoten posloužiti všem v případech nemoci jakékoliv. Moje zkušenost mnoholetou, a veden jsa snahou, býti vždy rodákům svým prospěšným, naději se, že nalezu přijmutí příznivého.

Písárna moje nalezá se v lékárně p. Beltzra. V úctě

Dr. J. FOLBRECHT.

(52—)

POZOR ve WAHOO A OKOLÍ.

Oznamuji ctěným rodákům a příznivcům svým vůbec, že jsem zařídil

na Linden Avenue
naproti Chicago Lumber yardu

OBCHOD v zboží smíšeném

kde mohu posloužiti ctěným rodákům se vším potřebným:

střižní zboží a drobnosti, kořenářské a potraviny, boty a střevíce a vůbec vše.

Co do podobného krámu patří a v domácnosti potřeba jest a sice ZA CENY NEJLEVNĚJŠÍ neboť mým heslem jest:

Malý výdělek a častý prodej.

O tom se přesvědčíte, když se u mně na ceny zeptáte, dříve nežli koupíte. Za ochotné a náležité obsloužení vám ručím.

Váš krajan *Josef Ledvina.*

ROLNÍCI V SAUNDERS A BUTTLER COUNTY, POZOR!

Český obchod sedlářský,

založil právě nížepsaný

ve WAHOO, vedle pošty,

a poslouží vám ochotně a levně, ve všech potřebách v jeho obor náležících.

Mám největší zásoby! Samé čerstvé a dobré zboží
Dělám nejlepší práci, a to za ceny přiměřené.

Správky vykonávám důkladně a levně.
Navštivte mne a přesvědčte se.

(1červ. z.) Váš krajan, J. J. Beránek.

PRVNÍ ČESKÝ A NEJVĚTŠÍ

Sklad prken a dříví

VE WAHOO, NEB.,

ZAŘÍDIL PRÁVĚ

ANTON JANSA,

a nabízí krajanům svým v cenách nejlevnějších a v hojném výběru

dříví všech druhů,

dveře, okna, vápno, papír i chlupy do malty.

☞ Zvu všechny, aby přesvědčili se o mých zásobách, dobrotě mého zboží a cenách, dříve než jinde koupí.

☞ **Sklad na 3 a Broadway ulici Wahoo.**

(42—) ANTON JANSA, majitel.

Chicago & North Western DRÁHA,

VELKÁ HLAVNÍ DRÁHA ZE ZÁPADU DO CHICAGO A NA VÝCHOD.

2100 MIL. KOLEJÍ.

JEDINÁ DRÁHA NA NIŽ JEZDÍ **Pullmanovy salonní vozy MEZI C. BLUFFS & CHICAGO.**

ROZKOŠNÁ VYHLÍDKA

K JÍDLU STAVÍ SE

ZKUŠUJTE SE NA VÝCHOD

NEJLEPŠÍ DRÁHA DO CHICAGO

PĚTI ROZDÍLNÝCH DRÁH

OSMI DENNÍCH LINIÍ PALÁCOVÝCH VOZŮ Z CHICAGO DO **Philadelfie a New Yorku**

FRUJEZINE LÍSTKY

CHICAGO.

Příjezd a odjezd vlaků

V OMAHA.

Příjezd		Odjezd	
Poštovní *	10.40 ved.	Poštovní *	5.00 rano
Express	10.00 večer	Express	4.00 odp.

* Výjma neděli.

Hamburgsko-americká akciová paroplavební spol.

Hamburg-Amerikanische Packetfahrt Actien-Gesellschaft.

PŘÍMÁ POŠTOVNÍ PAROPLAVBA mezi

Hamburgem, Plymouth, Cherbourg, Havre a New Yorkem

po nových, slavně osvědčených velkých železných parolodích:

ALLEMANNIA, CIMBRIA, FRANCONIA, GELLERT FRISIA, HAMMONIA, HERDER, HOLSATIA, LESSING, LOTHARINGIA, POMERANIA, RHENANIA, SAXONIA, SILESIA, SUEVIA, THURINGIA, VANDALIA, WESTPHALIA, A WIELAND.

Parní lodě této společnosti dopravují poštu Spojených států a odjíždí pravidelně ve

čtvrtek

ve 2 hod. odp. z New Yorku do Hamburgu a každou středu z Hamburgu do New Yorku.

Přeplavní ceny:

Z Hamburku do New Yorku:

První kajuta	$120.00 — v zlatě
Druhá kajuta	$72.00 — v zlatě
Mezipalubí	$30.00 — v papírech

Z New Yorku do Hamburku:

První kajuta	100.00 — v zlatě
Druhá kajuta	$60.00 — v zlatě
mezipalubí	$30.00 — v papírech.

Z New Yorku do Hamburku a na zpět:

První kajuta	$185.00 — v zlatě
Druhá kajuta	$110.00 — v zlatě
Mezipalubí	$50.00 — v papírech.

Z New Yorku do Paříže:

Mezipalubí $31.50 — v papírech.

Z New Yorku do Paříže a na zpět:

Mezipalubí $53.00 — v papírech.

Děti mezi 1 a 10 rokem polovic (vše s úplnou stravou). Zvláštní lístky za snížené ceny.

☞ Všechny bližší zprávy podají generální přeplavní jednatelé

C. B. Richard & Bros.

čís. 61 Brodway, N. Y.,

kde pan

JAN F. VOSATKA

české oddělení řídí a pro větší pohodlí zaměstnaných krajanů vždy od 6—8 hod. večer v jeho bytu

č. 260 F. 4th St. (blíže Ave. B.)

k ulnuvení jest.

☞ V Hamburku poda bližší zprávu generální jednatel

AUGUST BOLTEN

Wm. Miller's Nachfolger

33-34 Admiralitätstraße,

V HAMBURGU,

kde Češi najdou opět svého ochotného rodáka pana

JOSEFA PASTORA.

☞ Prospekty poštovní paroplavby jakož i Pastorova brožurka "Americký vystěhovalec", rozesílají se na požádání zdarma, jen když se správně udají adresy.

V Nebrasce

máme následuj. místní jednatele:

V Appleton.....J Dostal
Crete.....C Dusa
Humboldt.....J Růžička
Lincoln.....A C Ziemer
Niobrara.....F Janoušek
North Bend.....F F Doubrava
" "....C C Kendall
Schuyler.....J F Sobota
" .....J Zerzan.
Omaha.....I. Levi
" .....V. L. Vodička
St. Paul.....M Vacek
Scribner.....J Hanzl
Wahoo.....H Anderson
" .....J Ledvina.
" .....Fr Koudela
West Point.....N M Smith
Wilber.....A G Mallat

Iowa.

Belle Plaine.....J Pavlíček
Cedar Rapids.....Jak. Pojak
Sioux City.....M Maroušek

Dakota.

Tabor.....V Janda
Yankton.....Alb. Žemlička

Minnesota.

Praha.....F Wrabek
St Paul.....F J Lepka

Kansas.

Wamego.....J C. Rogers & Co
Wilson.....F J Švehla

Wisconsin.

Manitowoc.....F Zeman
Prairie du Chien.....F V Zeman
Tabor (Colendale).....J Klisk